

Wehl 11.03.08

Bijbelgedeelte: ps 25-Joh2:13-23

Gemeente van de Heer Jezus Christus,

Verlangen we niet naar een God die grote schoonmaak houdt in onze wereld?

En tegelijkertijd, is dit het beeld dat we zouden willen koesteren van Jezus? Zouen we dit beeld van Jezus boven ons bed hangen?

Jezus met een zweep in zijn hand, die de hele handel van marktkooplui onderste boven gooit. Dat is nou niet bepaald een beeld dat wij van Jezus voor ogen hebben.

Stel je voor dat iemand afgelopen dinsdag zo op de markt te keer gegaan was. Stel je voor dat iemand met zo'n verontwaardiging op onze beurzen de hele handel overhoop gegooid had. Stel je voor dat iemand met zoveel woede in onze kerken al onze heilige huisjes omver trekt. Als een beeldenstormer heel ons beleid onderuithaalt.

Wie zou niet diep verontwaardigd zijn. Wat bezielt die man. Hoe kom je zover? Waarom houdt –ie zich niet aan de regels?

Onze regels of Gods regels?

Ik groeide op met het besef dat je op zondag niemand voor je mocht laten werken. Dus geen ijsje op zondag. Zo'n regel was ter goedertrouw ontstaan, naar het gebod om de sabbath in ere te houden en een mens een rustdag te gunnen. Maar gaandeweg maakten onze regels de dienst uit en werd de zondag tot een dag waarop je niets mocht.

Boven alle regels van God staat de proclamatie dat wij bevrijd zijn uit het slavenhuis. Dat wij geroepen zijn tot vrijheid.

Opnieuw welke vrijheid? Voor je het weet doen we op zondag zoveel dingen waar we door de week niet aan toekomen dat we niet meer de tijd hebben om ook nog ruimte voor God te maken, geen tijd en geen behoefte meer om elkaar als gemeente te ontmoeten.

Het was een goede gewoonte om op een bedevaart een offerdier mee te nemen om in de tempel voor God te laten offeren, als dank voor alle zegeningen of als bede voor Gods nabijheid. Een gaaf offerdier. Een schaap of een rund en de armen mochten een duif offeren.

Je doet alles wat je nodig hebt voor je bedevaart in je rugzak, of je legt het op je ezel of in de achterbak van je auto en je neemt je lam of je rund aan een touw.....

Het was dus veel eenvoudiger als je dat lam of dat rund in de buurt van de tempel zou kunnen kopen en gaandeweg werd het een komplette markt op het tempelplein.

Het gaat in dit verhaal niet om de economie. Of misschien toch wel. Laat het iets zien wat er met een mens gebeurt wanneer de handel op zich belangrijk gaat worden en de economie de dienst uit gaat maken. Het risico als er steeds meer gespeculeerd wordt en wij er op uit zijn om steeds meer binnen te halen. Wekt het niet de indruk dat hoe meer een mens heeft, er een risico ontstaat dat je nog meer wilt hebben. In de wereldeconomie is er gespeculeerd met lucht, door mensen die boven hun hoge inkomen ook nog met gigantische bonussen kregen. Maar de slachtoffers van de, mede door dit gedrag ontstane crisis, zijn gewone mensen die arbeidstijd verkorting krijgen of ontslag.

Dat tempelplein was ooit ontworpen om je te concentreren op God. Je hart en je leven openstellen voor God om het heilige binnen te gaan.....

Waar vinden wij stilte en rust? Hier in de kerk? Thuis? In de natuur?

Op het tempelplein is geen stil plekje meer te vinden waar je nog in gebed zou kunnen gaan. Overal hoor je de kooplui, overal hoor je beesten en als je ergens wil gaan zitten heeft er net een rund zijn behoefte gedaan.

Als je zo te keer gaat als Jezus deed, word je opgepakt en ondervraagd: wat bezielt jou.....Laat je papieren maar eens zien, wie denk je wel dat je bent. Kun je je indentificeren?

Dan klinkt dat vreemde antwoord, van Jezus, waar geen mens wat van begrijpt. Een gebouw waar 46 jaar aangewerkt is, afbreken en in drie dagen weer opbouwen. Die man spoort echt niet.....die heeft een psychiater nodig.

Jezus spreekt over zijn lichaam. Hij spreekt over meer dan het gewone. Het is opmerkelijk dat dit verhaal in Johannes niet aan het eind van het evangelie staat, na de intocht in Jeruzalem, zoals bij Mattheus, Marcus en Lukas, nee Johannes plaatst dit verhaal meteen na de bruiloft te Kana. Denk aan de reinigingsvaten in dat verhaal. Na dat eerste bijzondere teken, na die eerste verwijzing naar het goede van God, houdt hij grote schoonmaak in de tempel, doet hij meer dan dat. Hij stelt de bijzondere plek van de tempel als de plek van het heilige der heilige onder kritiek als de plek waar God aanbeden wordt.

Een paar bladzijden verder in dit evangelie onderstreept Johannes dat nog een keer. Als Jezus in gesprek is, bij die waterput, met die samaritaanse vrouw. Er komt een tijd dat God niet meer aanbeden wordt in het heiligdom van de Samaritanen, noch in het heiligdom in Jeruzalem, maar

dat God aanbeden wordt in Geest en waarheid. Niet meer apart, gebonden aan een gebouw of een heilige plek, maar in al je doen en laten. In alles wat je doet en wat je zegt. Zoals Jezus voor de mensen alle geboden samenvat is die drieslag: God liefhebben boven alles en je naaste als jezelf.

Om het met Calvijn te zeggen: soli deo gloria: alles wat je doet doe dat tot eer van God

We lezen dit verhaal in de veertigdagentijd. Op die derde zondag naar Pasen toe. Deze zondag draagt de latijnse naam: oculi, met een regel uit psalm 25 de ogen gericht houden op God. Maar je mag er ook bij denken dat Gods ogen gericht zijn op ons. Zou dat kunnen: ons leven als een open boek. Volgelingen van Jezus transparant, open en zichtbaar in ons doen en laten, in ons spreken en zwijgen. Niets te verbergen, voor God, voor de ander.

Stel je voor dat de wereld tot de ontdekking komt dat wanneer je met een volgeling van Jezus te maken hebt, dat je dan niet bedrogen uitkomt omdat dat mensen zijn die in hun doen en laten hun God en hun Heer hooghouden. Volgelingen van Jezus die elkaar op de opstandingsdag opzoeken om samen de vreugde van hun geloof te vieren. Om elkaar te herkennen als gemeenschap van het lichaam van Jezus Christus in deze wereld en kracht te ontvangen door de tekens van brood en wijn die verwijzen naar het leven en het lijden van Jezus, die onze

gebrokenheid en ons onvermogen om werkelijk transparant te zijn aan het licht brengt, maar tegelijk ook ons tegemoetkomt, dat zijn lichaam afgebroken werd, gebroken werd om zichtbaar te maken dat God ons onvermogen voor lief neemt en dat zijn opstanding ons meetrekt naar een nieuw begin van leven.

God die ons onvermogen tegemoet komt en als het ware elke dag weer opnieuw tegen ons zegt: Probeer het maar om het goede te doen

Is het een mooie droom dat Jezus niet alleen grote schoonmaak houdt in de tempel, maar ook in ons leven. dat hij daarmee ons lichaam en ons hart tot een tempel van zijn Geest maakt, ons lichaam, ons hart tot een tempel, waarin wij God onszelf aanbieden en zijn liefde vieren. Is dat alleen een mooie droom of is het werkelijk een nieuw begin van leven.....?

Amen

